

Княжівська ЗШ І-ІІІ ступенів

Тема дослідницької роботи
Герой ХХІ століття: хто він?»

Автори роботи:

- ❖ Гаврилюк Марта (9 кл.)
- ❖ Вакула Яна (10 кл.)

Керівник роботи
вчитель історії
Романчук М.А.

Зміст

- I. Вступ
- II. Мирні будні Героя.
- III. На захисті держави.
- IV. Остання земна дорога.
- Висновки.
- VI. Список використаних джерел.

I Вступ

Дай, Боже, ніколи нам війни не знати.

Війна... Страшне слово, скільки в ньому ненависті, злості, крові, сліз, розбитих сердець, скалічених доль, смертей, болю, а разом - це відвага, мужність, героїзм. Війна розбиває сім'ї, розділяє закоханих, забирає синів у матерів, залишаючи їм віру і надію у те, що їх кровиночка вистоїть проти цієї страшної боротьби, що їх дитина повернеться додому живою, хай навіть скаліченою, але живою, аби ще раз побачити їх ясні очі, міцно обійняти і поцілувати, почути їх голос, а більше їм нічого і не треба. Скільки сліз тут, у тилу проливають матері, жінки, кохані дівчата за тими, хто мужньо захищає на сході свою незалежність, хто проливає кров, прикриваючи своєю спиною фронтових друзів, тих, хто впевнено йде на ворога, тих, хто впевнено дивиться в очі смерті, тих!

Герой – це людина, яка в рішучий момент робить те, що потрібно робити в інтересах людського суспільства. (Юліус Фучик)

Герой – це людина, яка знає, що є блага, дорожчі за життя; людина, яка присвятила своє життя служінню державі, себе одну – служінню багатьом. (Готхольд Ефраїм Лессінг)

Герой – це той, хто творить життя всупереч смерті, перемагає смерть. (Максим Горький)

Герой не хоробріший за звичайну людину, але він зберігає хоробрість на п'ять хвилин довше. (Ральф Уолдо Емерсон)

Герой робить те, що можна зробити. Інші цього не роблять. (Ромен Ролан)

Кожна війна – це величезний стрес для всіх, хто бере в ній участь, і трагедія для всього світу. Війна відбирає життя у мільйонів людей, починаючи від безпосередніх учасників бойових дій і закінчуючи цивільними особами, які гинуть через якісь проблеми і помилки. Війне – це горе, сльози. Говорячи конкретно про долю людини, яка під час війни, звичайно, може скластись по різному, але в будь-якому разі вона є складною і навряд чи приносить комусь задоволення або радість.

Неоголошена війна на сході не пройшла безслідно для всіх жителів України. У боротьбі за свою волю та незалежність багато людей згуртувалося у Донецькій і Луганській областях. Ми не бачили війни, ми знаємо про неї лише з книг та фільмів. А побачити на власні очі жахи воєнних подій - це зовсім інше.

II розділ. Мирні будні Героя.

Черній Любомир Михайлович народився 24 березня 1975р. В с. Бишів Радехівського району, Львівської області. Батько, Черній Михайло Михайлович, працював ветеринаром у місцевому колгоспі. Мама, Черній Лідія Йосипівна, фельдшером у медпункті с.Ордів. У сім'ї виховувались ще дві молодших сестри: Ольга і Леся. Зростав у дружній та працьовитій сім'ї. З дитинства його виховували у любові та взаємоповазі.

1981 року пішов у перший клас Бишівської ЗОШ І-

учня, працьовитого, спокійного за характером, дружелюбного, завжди усміхненого, доброго та вихованого, активного у житті школи. Він був гарним товаришем, його любили друзі за щирі вдачу.

Після закінчення 11 класу (1991р.) продовжив навчання у професійно- художньому училищі у м. Івано-Франкове за спеціальністю художник-вітражист. У 1993 році був призваний на строкову службу до Збройних сил України, яку проходив у Харкові. Після строкової служби в армії працював за цивільною професією.

У 2000 році одружився, разом з дружиною Галиною народили і виховували трьох дітей : синів- Михайла і Остапа, доньку-Каріну. Для сім'ї це була велика опора, підтримка,порада. Любомир завжди приходив на допомогу своїм рідним, друзям та сусідам. Був майстром на всі руки: робив ремонти, виготовляв вироби з дерева. Сім'я пишалася таким чоловіком і батьком.

III розділ. На захисті держави.

Одна зі сторінок життя героя стала найскладнішою, бо зустрівся з обличчям війни.

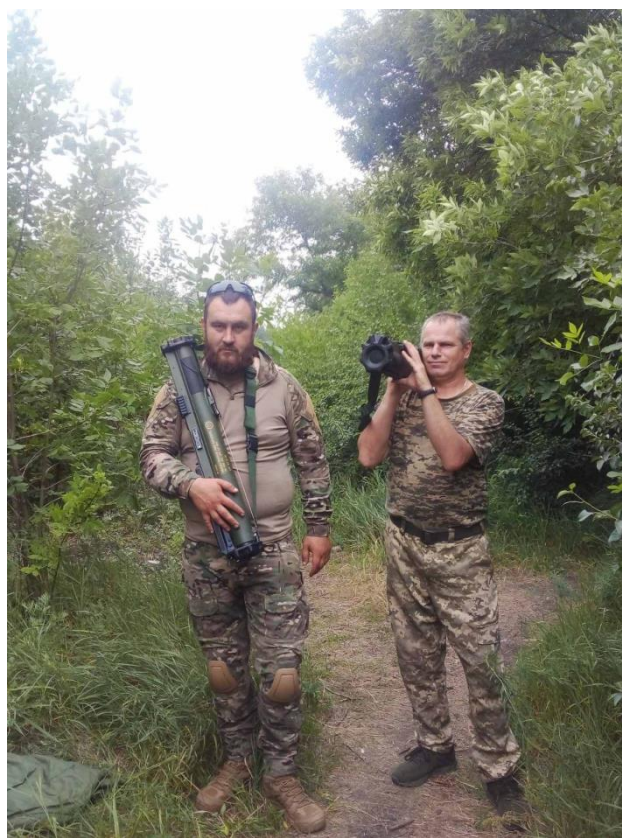
За тих дітей, що бігають до школи
За матерів, змарнілих у труді
За рідні наші верби довгополі
За наші дні прекрасні й молоді
І тут ні сліз, ні відчаю не треба
І тут не треба страху і ниття –

Живе лиш той, хто не живе для себе

А хто для других виборює

життя.

Від початку повномасштабного вторгнення став на захист України. Він був активним організатором місцевої тероборони. В квітні 2022 року отримавши повістку прибув до Сокальсько територіального центру комплектування. 12 квітня 2022 Любомир Черній був призваний на військову службу і направлений в кінологічний навчальний центр державної прикордонної служби України військової частини 2418 м. Великі Мости. Після майже місяця навчання був направлений у гарячі точки. З 2 травня 2022 року проходив військову службу у військовій частині 9938 Державної прикордонної служби України в здійсненні заходів з

національної безпеки і оборони, відсічі і стримування збройної агресії в Донецькій і Луганській областях. А саме інспектором прикордонної служби 2 категорії протитанкових засобів, інструктором відділення прикордонної служби «Ганусівка» (тип В), відділу прикордонної служби «Білолуцьк» (тип Б) 3 прикордонного загону імені Героя України полковника Євгенія Пікуса.

Вересень – листопад 2023 року брав участь у бойових діях на Херсонському напрямку;

Січень – березень 2023 року Лиманський напрямок;

Березень – травень 2023 року обороняв Харківську область, селище Борова;

Травень – червень 2023 року Закарпатська область, Берегове.

Це Божий дар таке квітуче літо!...

Та ця війна несе такі жалі !...

Який це жах, коли вмирають діти,
Яким ще жити й жити на землі..
А я цей біль так гостро відчуваю!..
Якусь провину... сум чи й каяття....
Чому в цей час серед земного раю,
Згасають в битвах молоді життя?!...
Напевно, долю все ж не вибирають....
Прекрасне літо...та, таке сумне....
Я вірю, що герої не вмирають...
Але ж життя у кожного ОДНЕ
М.Зубрій

Трагічно позначились на здоров'ї воїна страшні реалії війни. Вона вносить свої корективи, відбирає найцінніше здоров'я. 15 календарних днів довгоочікуваної відпустки на жаль - були останніми проведені разом з сім'єю, родиною. І на жаль, чи мало військових так і залишаться у пам'яті своїх рідних. Стан здоров'я солдата погіршувався. 1 серпня 2023 року в Червоноградській міській лікарні помер захисник України Черній Любомир Михайлович. Смерть пов'язана з проходженням військової служби.

IV розділ. Остання земна дорога.

... Везли Героя. Везли в рідний дім.
знайомими дорогами-шляхами.
Везли туди, де завжди був своїм,
де рідним був... Був серцем і думками...

Майбутнім жив... Безжальна ця війна.
А вдома рідні-діти і дружина...
Зчорніла з горя й назавжди сумна...
Упала на холодну домовину....

А мама... Мама ж сина вигляда...
Свою опору і свою кровинку...
Без нього як же? Господи, біда...
Відкрив би очі... Хоч би на хвилинку...

Ще так багато рідним не сказав...
Ще так багато зроблено не було...
За що його ти, Господи, забрав?
Мовчало небо. Ніби і не чуло.

Ридало небо зливами-слізьми...
Везли Героя... Люди зустрічали...
Остання ніч з дружиною й з дітьми...
В останню путь Героя проводжали...

Всміхнулось небо сонечком йому...
В останню путь... Остання дорога...
Там без війни. Пройшов свою пітьму...
Пішла душа прямісінько до Бога...

Пішла душа... А біль же назавжди...
Нестерпно рана буде ця боліти...
Пішла душа... Пішла у засвіти...
І залишились сиротами діти.

Умить земля засипала життя,
котре війна надвоє розірвала...
Нестерпний біль. І зайві співчуття...
Пішла душа. Героя поховали.

Пішла душа. Назад не повернуть...
Нестерпний біль... Його не втамувати...

на все життя.

Заквітчаною дорогою Героя проводжали від рідного дому до храму Івана Богослова , що у с.Фусів . Там відбулося заупокійне богослужіння за українським воїном, яке очолив священник місцевого храму Павло Черняк.

Герої не вмирають... В небо йдуть,
щоб спокій наш з небес оберігати...

Вічний і світлий пам'яті нашого Героя
Любомира Чернія.

03.08.2023р.

автор Тетяна Климчук

Вшанувати пам'ять та віддати шану до будинку , де жив Любомир прийшло багато людей. Друзі, однокласники, колеги, побратими, сусіди і односельці , а також жителів навколишніх сіл, духовенство, представники влади. Не описати словами той біль, який переживають рідні. Страшна втрата, рана

Хвилина мовчання! Пам'ятайте про наших Героїв, що за волю поклали безцінне життя, творили історію й наше минуле, в яке вже нема вороття .

Горить свіча і пам'яті сльоза.

Додолу з неї краплями стікає,

Земля ридає , плачуть небеса ,

Героїв Україна пам'ятає...

Висновки

Ще зовсім недавно ми жили не лише в іншій країні, але й в іншій реальності. Посміхалися, коли наші бабусі та дідусі казали: «Аби не було війни...». І лише тепер, коли вже на нашій землі спалахнув збройний конфлікт, розуміємо, наскільки вони були правими.

Сьогодні Українська держава та її громадяни стають безпосередніми учасниками процесів, які мають надзвичайно велике значення для подальшого визначення, своєї долі, долі своїх сусідів, і навіть, подальшого світового порядку на планеті.

Поки на Сході України тривають бойові дії, які чомусь сором'язливо називають «операцією об'єднаних сил», найкращі сини України ціною власного життя виборюють незалежність та свободу. Війна на Сході явила нам новітніх героїв України – героїв, які не вмирають попри людську смерть, героїв, які з поля бою ангелами линуть у небо...

Дуже хочеться, щоб усі ми вимірювали своє життя через призму життя наших захисників. Життєва дорога, на жаль, багатьох наших героїв скінчилася. Наша ж іще триває. І борг вдячності перед ними нам вдасться сплатити лише тоді, коли ми будемо не лише їх співвітчизниками чи друзями, а й їх духовними спадкоємцями. Для всіх нас найголовніше зараз – не здаватись, не покладати рук, не зупинятися на півдорозі до мети, вірити в те, що Україна переможе. А вона обов'язково переможе, адже на нашому боці правда.

Слава Героям! Герої не вмирають, адже вони разом з нами. Вони житимуть доти, доки ми про них пам'ятатимемо. Будьмо ж гідними великої слави героїв України, які твердо вірили, діяли, знали, що українська нація по-справжньому народилася лише тоді, коли в її обороні впала перша крапля рідної крові на родючу батьківську землю. Українська нація існуватиме до тих пір, коли кожен наш земляк буде готовий покласти своє життя для її оборони.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

Антитерористична операція на сході України триває [Електронний ресурс]
/

/ 2. Герої тихо живуть серед нас. Не забуваймо ж їх мужність крізь час... Година
І м

Р 3. Свідчення дружини Героя Галини Черній.

г 4. Авторські вірші Марії Зубрій.

е 5. Довідка видана начальником відділу кадрів військової частини 9938.

и 6. Довідка про смерть воїна.

а 7. Авторський вірш Тетяни Климчук.

, Пошуково-дослідницька робота конкурсу "Моя Батьківщина - Україна". Напрямок
— І

2 В

5 л

к в

в ю

і ш

т р

н о

я у

, н